

ลมหายใจแห่งดวงดาว

www.puendee.com

นวนิยายไทย

ลมหายใจแห่งดวงดาว • เข็มพลอย

ลงพิมพ์ในนิตยสารสกุลไทย พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๕๘

พิมพ์รวมเล่มครั้งแรก : สำนักพิมพ์เพื่อนดี, ตุลาคม ๒๕๕๘

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

ภาพปก-ออกแบบ : พิธาน เตชะนิติ

ราคา : ๓๒๕ บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

เข็มพลอย.

ลมหายใจแห่งดวงดาว.-กรุงเทพฯ : อักษรโสภณ, ๒๕๕๘.

๔๘๑ หน้า.

๑. นวนิยายไทย. I. ชื่อเรื่อง.

๘๕๕.๕๑๓

ISBN 978-974-253-503-2

เจ้าของ

ผู้อำนวยการสำนักพิมพ์

ผู้จัดการสำนักพิมพ์

บรรณาธิการสำนักพิมพ์

กองบรรณาธิการ

ศิลปกรรม

คอมพิวเตอร์

พิมพ์และจัดจำหน่าย

บริษัทอักษรโสภณ จำกัด

สันติ ส่งเสริมสวัสดิ์

สุภารัตน์ ส่งเสริมสวัสดิ์

รัชชณ์ ตริธรรมวุฒิกุล

ยศวดี เป็นประเสริฐ ดันติมา แซ่ตั้ง

สมยงค์ คงใจ สุทธิรยา เสตรา สารัตน์ วงศาโรจน์

รจนา คงทน สุรินทร์ ออมระดับกุล

สำนักพิมพ์เพื่อนดี บริษัทอักษรโสภณ จำกัด

เลขที่ ๕๘ ซอยนาคาศีพท์ (แยก ๕) ถนนสุขุมวิท ๓๖

แขวงคลองตัน เขตคลองเตย กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

โทรศัพท์ ๐-๒๒๕๘-๕๘๕๗, ๐-๒๒๕๘-๕๘๖๑-๒

โทรสาร ๐-๒๒๕๘-๕๑๓๐

Homepage : <http://www.puendee.com>

<http://www.facebook.com/puendee>

คำนำ

สำนักพิมพ์เพื่อนดี

‘ลมหายใจแห่งดวงดาว’ คงเป็นนวนิยายเรื่องที่ เข้มพลอย ใช้พลังกำลังในการสร้างสรรค์หนักมากเรื่องหนึ่ง เพราะเหตุที่ใช้ฉากเหตุการณ์ในยุคโรมัน ซึ่งเป็นตำนานในประวัติศาสตร์ มีความเกี่ยวข้องกับอัครวินัยกรบ การต่อสู้ซึ่งความเป็นใหญ่ การแผ่ศาสนาและขยายอาณาเขตไปพร้อมกันโดยอำนาจและอิทธิพลของนักบวช ทั้งยังโยงเอาหัวใจรักของชายสองคนเข้าไว้อีกด้วย ไม่ผิดหรอก...ชายรักชาย...ความรักของ มาร์คัส และ คลอดิอุส ที่ผู้อ่านต้องประทับใจ

ความงดงามแห่งรักซึ่งทั้งคู่มีให้แก่กัน จะพาเราไปในความสดเขียวของทุ่งมะกอก ดอกทานตะวัน และไร่่องุ่นกว้างสุดสายตา ความสัมพันธ์แนบแน่นที่มีการเมืองเป็นศัตรูตัวร้ายคอยรังควานทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลัง แทรกในบรรยากาศความไหวของคู่รักที่ผู้คนก่นนินทา และความลุ่มหลงแห่งอณูเนื้อ ท่ามกลางลมอุ่นแห่งท้องทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

เข้มพลอย เขียนนวนิยายเรื่องนี้อย่างมีชั้นเชิงในการเดินเรื่อง ไพเราะด้วยถ้อยคำ มีกลวิธีนำเสนอเรื่องเนียนคม ทั้งตีความคำว่า ‘รัก’ ได้เข้าถึงความรู้สึกของตัวละครอย่างซาบซึ้งและถึงฝั่งฝันงดงาม แม้จะเป็นรักต้องห้ามบนความปรารถนาที่ซ่อนเร้นและมีแง่มุมความย้อนแย้งทางสังคมก็ตาม

‘ลมหายใจแห่งดวงดาว’ นับพันปีที่รอคอย เมื่อ มาร์คัส ได้รักกลับมา เวลาอมตะจักมีค่าอันใด

จากใจผู้เขียน

เช็มพลอย

นวนิยายเรื่องนี้ จุดประกายขึ้นเมื่อเช็มพลอยได้ไปร่วมในงานสัมมนาวรรณกรรม และได้ฟังนักวิชาการท่านหนึ่งเสนอบทความ เรื่อง “ชายรักชาย” ซึ่งแบ่งชนิดของชายรักชายออกหลากหลาย เช่น ชายรักชายที่ชอบช้อปปิ้ง ชอบออกกำลัง ชอบสังสรรค์ ชอบแต่งตัว ชอบทำอาหาร และอีกมากมาย เมื่อฟังแล้วชอบที่เขาใช้คำว่าชายรักชาย ไม่ใช่คำที่คนทั่วไปเรียกกันอยู่ จึงเริ่มมองเห็นถึงความงามของความรักระหว่างชายขึ้นมา

ประเด็นสำคัญที่เช็มพลอยมองเห็นในความรักระหว่างชาย คือความเชื่อใจวางใจซึ่งกันและกัน นั่นคือที่มาของตัวเอกผู้เป็นนักรบ

เมื่อได้ตัวละครและโครงเรื่องแล้ว ทุกคนในนวนิยายจึงออกโลดแล่นไป ท่ามกลางความรักความซึ้งที่ผู้แต่งรังสรรค์ให้งดงาม และมีรสนิยมนจนแม้เทวดายังยินยอมเห็นใจ นอกจากนี้แล้ว ท่องเรื่องเปิดโอกาสให้ได้สนุกกับเหล่าทวยเทพ ประวัติศาสตร์แห่งยุโรป สงครามครูเสด และเกร็ดคริสต์ศาสนา อันเป็นความรู้ที่เช็มพลอยเรียนมาแต่สมัยมัธยม แต่พอเอาเข้าจริงต้องหาหนังสือมาอ่านเพิ่มอีกเป็นสิบ ล้วนยากและเล่มโต แต่สนุกเหลือหลายจนนึกอยากแปลไทยให้ได้ช่วยกันสนุกอีกแรง

นอกจากข้อมูลแล้ว ยังตั้งใจเขียนให้มีช่องว่างทางข้อมูลอีกด้วย คือเว้นระยะให้ผู้อ่านไปหาข้อมูลต่อโดยไม่ลงหมายเหตุ หรือคำอธิบายใดๆ ให้รู้รังและเชื่อว่าการอ่านเพิ่มเพื่อค้นคว้า หรือเกิดแรงบันดาลใจออกท่องเที่ยวหาความจริงของผู้อ่าน จะสนุกไม่น้อยไปกว่าการอ่านนวนิยายเรื่องนี้ อ้อหนึ่ง ผู้อ่านคงพบว่าตลอดทั้งเรื่องนั้น ผู้แต่งได้แอบให้ความหมายของคำมากมายแทรกไว้ตามบริบทด้วย อันเป็นกลวิธีที่เช็มพลอยใช้อยู่เสมอในงานเขียน

เมื่อเปิดอ่านนวนิยายเล่มนี้ ขอได้ทราบว่ามีพลอยดีใจมาก ที่ความรักอันงดงามของมาร์คัสและคลอเดีย ผ่านพ้นสายตาผู้อ่านใน *สกุลไทย* ไปด้วยความราบรื่น ท่ามกลางเสียงคาดคั้นไม่น้อยว่า อย่าให้ตัวเอกทั้งสองพรากจากกันอีกชาติเลย ขอให้ได้สมหวังกันเสียที ทั้งหมดนี้คือกำลังใจอันยิ่งใหญ่ให้กับผู้แต่งจริงๆ

ความรักคืออารมณ์อันหวนไหว้ที่มั่นคงที่สุดในโลกค่ะ

ลมหายใจแห่งดวงดาว

เชื่อมพลอย

เสียงฝีเท้าม้าอีกทีก็กักกองไปทั้งสิ่งก่อสร้างวงรีขนาดยักษ์ ได้ยื่นไกลไปถึงเนินทั้งเจ็ดที่โอบกอดโลกเอาไว้ มันคือโลกที่มนุษย์เรียกว่าจักรวรรดิโรมัน!! ใช่แล้ว โรมคือโลกทั้งใบ

การแข่งขันรถศึกเริ่มขึ้นหลังช่วงพักผ่อนยามกลางวัน ลมอ่อนจากแม่น้ำไทเบอร์และแม่น้ำแอเนียน ส่งให้วันอันอบอุ่นอ่าวผ่อนคลายลง โรมกำลังตื่นเต้นกับชะตากรรมของเหล่าวีรบุรุษ เพราะหลังการแข่งขันวันนี้ คนบางคนจะได้รับชัยชนะและเกียรติยศ ขณะที่บางคนต้องสังเวยชีวิต

Roman Amphitheatre สนามแห่งกิจกรรมที่ถูกสร้างขึ้นอย่างชาญฉลาด อลังการและเหนือชั้นกว่า Hippodrome ของกรีกหลายเท่าหนักแน่นอน เพราะโรมแข็งแกร่งทางทหารและร่ำรวยกว่านครรัฐแห่งนั้นมาก จักรวรรดินี้จึงมีทุกอย่าง เท่าที่ความสามารถของมนุษย์จะประดิษฐ์ขึ้นมาได้ และถึงหากมนุษย์ยังไม่ออก ความปรารถนาของโรมจะบีบคั้นจนมีผู้หนีมันออกในที่สุด

ลูดีนและที่นั่งสำหรับผู้ชมนับหมื่นล้อมรอบกำแพงหินสูง แต่เสียงกระซิบทุกเสียงในนี้ ได้ยินถึงกันราวคนพูดนั่งอยู่ใกล้ๆ ภาพทุกภาพในสนามชัดเจนกระจะตา ไม่มีจุดอับลับเร้นเลย ด้วยเหตุผลที่ว่ากันว่า บรรดาผู้นำของโรมมีค่าเกินกว่าจะสูญเสียไป ขณะความจริงคือคนเหล่านั้นมีศัตรูมากเกินไป จนลานนาฏกรรมทุกแห่งต้องไม่มีชอกหลิบเหลี่ยมมุมให้ศัตรูซ่อนตัว

* * *

มาร์ตัส เอสคิลินี นายพลหนุ่มใหญ่ เชิดหน้ามองไปรอบสิ่งก่อสร้างมหึมาเพื่อมวลชน สายตาดูดคมกวาดไล่จากลูดีนบนพื้นขึ้นไปตามอัฒจันทร์และจับจ้องมองทะลุไปถึงกำแพงหินตระหง่าน ใบบนหน้าร้านแต่นั้นหล่อเหลาแจกเช่นเทพบุตร มีความหยิ่งยโสปรากฏอยู่ชัดเจน ร่างสูงบึกบึนสมบูรณ์

งามด้วยกล้ำมเนื้อ และสง่าด้วยราศีของผู้ชนะอยู่เสมอ ไข่แล้ว ผู้ชนะย่อมมีบุคลิกที่ไม่มีใครเทียบเทียม มาร์คัสคือวีรบุรุษของโรมและประชาชน เขาอยู่ในใจชายหญิงทั้งจักรวรรดิ นั่นเพราะชัยชนะในการศึกหลายครั้งหลายครา นำความร่ำรวยและอาณาดินคมกว้างใหญ่มาสู่โรม

ไม่เพียงเงินทองและดินแดนเท่านั้น แต่ชัยชนะยังส่งผลให้โรมมีทาสจำนวนมาก เพื่อเสริมสร้างอาณาจักรให้รุ่งเรืองและงดงามแข่งกับโอลิมปัส ด้วยงานก่อสร้างขนาดมหึมาและอลังการ ในระดับที่โลกไม่เคยพบเห็นมาก่อน และนั่นคือผลงานสำคัญนับเนื่องมาแต่ครั้งบรรพบุรุษของมาร์คัส สงครามพิวนิคครั้งสุดท้าย ที่ยุติการต่อสู้อันยาวนาน และส่งให้อาณาจักรโบราณของพวกเขาพังทลายลง โรมก้าวเข้าสู่อีกระดับของนวัตกรรมการศึกษา เข้าสู่ภาวะผู้นำของโลกอย่างแท้จริง

สงครามพิวนิคหลายครั้งหลายหนภายใต้การนำของฮันนิบาล จอมพลคนเถื่อนผู้เหี้ยมโหด นำความพ่ายแพ้ภัยพิบัติมาสู่โรม จนเมื่อนายพลในตระกูลเอสคิลินี ยাত্রาทัพอย่างอหังการ ข้ามเมดิเตอร์เรเนียนไปอย่างองอาจ ด้วยเล่ห์กลและกำลังพลเพื่อทำลายอาณาจักรคาร์เทจลงอย่างสิ้นเชิง ในระดับถอนรากถอนโคนและสูญสิ้นไปจากหน้าประวัติศาสตร์ นั่นคือเหตุผลสำคัญที่โรมรักนายพลมาร์คัส เพราะเขาคือสายเลือดของคนที่มิบุญคุณต่อโรม แต่ความจริงอันเจ็บปวดคือความโดดเด่นของเขา นำมาซึ่งศัตรูทางการเมืองจำนวนมากไม่น้อยเช่นกัน สายตาของท่านนายพลจึงไม่เคยละเลยกับความผิดปกติ แม้จะเพียงรางๆ รอบตัว

รางวัลสำหรับวีรบุรุษคือความรักจากประชาชน ขณะโทษทัณฑ์ของมันคือความริษยาจากนักการเมืองและนายทหารด้วยกัน และ...ความริษยาพวกนั้นนำความหายนะจนแม้ความตายมาสู่เขาได้

นายพลมาร์คัสจึงไม่เคยประมาท

เสียงตะโกนเร่ร่ำและเสียงพนันขันต่อดังไปทั่ว ไม่แพ้เสียงรถศึกที่กำลังแข่งกันอย่างเอาเป็นเอาตาย อัฒจันทร์ด้านที่มีปะรำสีชาวสะอาดตาเป็นส่วนของจักรพรรดิและพระมหาลี ประทับอยู่พร้อมด้วยเหล่าสตรีผู้เลอโฉม

แวดล้อมด้วยขุนพลคนสำคัญ นักการเมืองผู้ทรงอิทธิพลและนักบวชผู้ใหญ่อำนาจที่เหลื่ออื่นๆ แน่นขนัดด้วยพลเมืองโรมัน ตามที่โรมอวดอ้างถึงความเท่าเทียมกัน ระหว่างผู้ปกครองและผู้ถูกปกครอง

นายพลมาร์คัสมองดูความยิ่งใหญ่ของโรมด้วยความฮึกเหิม อารยธรรมอำนาจและจักรวรรดิ ทั้งหมดนี้เคยอยู่ในมือของปราชญ์ ผู้สามารถแสดงปัญญาด้านการปกครองของตน ผ่านสภาอันทรงเกียรติ ซึ่งแม้แต่เหล่าขุนศึกยังต้องศิโรราบต่อเสียงในสภา และผู้คนในสภานั้นเองที่เป็นผู้ตัดสินว่า โรมควรจะทำอะไร หรือไม่ทำอะไร และสาธารณรัฐต้องถูกปกครองด้วยกฎหมายที่เข้มงวด

แต่...ไม่ช้าไม่นาน โรมพบว่าสภาวุ่นวายเกินไป ซ้ำเกินไปสำหรับการแก้ปัญหาทุกด้าน และผู้คนในสภาอ่อนแอเกินไปสำหรับศึกใหญ่จากพวกอนารยะ สาธารณรัฐแห่งโรมจึงถูกแทนที่

‘จักรวรรดิโรม’ ถือกำเนิดขึ้นอย่างแข็งแกร่ง ด้วยน้ำมือของทหารไม่กี่คนและเล่ห์กลทางการเมือง แต่เป็นทหารที่ประชาชนรัก ความรักคือไบเบิกทางสู่อำนาจเสมอ โรมร่ำรวยขึ้นอย่างมากภายใต้ผู้นำมือของ ‘ซีซาร์’ ตำแหน่งใหม่ของผู้ปกครองโรม ซึ่งเข้ามาแทนที่ Consul แห่งสาธารณรัฐ

จักรวรรดิรับเอาทรัพย์สินในดิน สินในน้ำจากทั่วยุโรป ตะวันออกกลาง และแอฟริกา กวาดต้อนเอาเชลยจำนวนมากมาลดชั้นลงเป็นทาส และรับเอาทรัพย์สินทางปัญญาจากนครรัฐมากมาย รวมทั้งนครรัฐขนาดใหญ่อย่างกรีก จนจักรวรรดิเริ่มรู้สึกได้ถึงระลอกความเปลี่ยนแปลง ที่มาจากปรัชญาและความเชื่อของพวกอานานิคม ความเปลี่ยนแปลงนั้นกำลังทำลายอำนาจของซีซาร์ กระนั้น ชนชั้นนำของโรมทุกยุคสมัยล้วนรู้ดีว่า สองปัจจัยที่ได้ผลที่สุดในการปกครอง คืออาหารและการแสดง Bread and Circus

มนุษย์ไม่ได้ต้องการอะไรไปกว่าอาหารปากและอาหารตา ประชาชนจะไม่ลุกฮือหากพวกเขาได้กินอิ่ม และเมื่ออิ่มแล้ว จะมีอะไรดีไปกว่าความบันเทิง ซึ่งโรมถนัดกับเรื่องบันเทิงอย่างแท้จริง กล่าวอย่างถึงที่สุดแล้ว พลเมืองหลายชาติพันธุ์ไม่ใช่ปัญหาใหญ่ของโรม แต่นายพลขุนศึกผู้ทะเยอทะยาน

ต่างหากที่ใช่

มาร์คกำลังส่งสายตาดูหายนมองดูเหล่าขุนพลในประจำ คนเหล่านี้จำนวนเกินครึ่ง ไม่ได้ออกศึกหลายปีแล้ว และหันไปทำหน้าที่ในสภา ใช้ชีวิตเสเพลฟุ้งเฟ้อกับความร่ำรวยที่จักรวรรดิมอบให้ เพื่อตอบแทนวีรกรรมในอดีตของพวกเขา แน่นนอน โรมเป็นหน้ทหารทั้งจักรวรรดิ และทหารเกือบทุกคนเริ่มต้นชีวิตอย่างต่ำต้อย แต่เปี่ยมด้วยความทะเยอทะยาน สิ่งเดียวที่ทหารต้องมีเสมอ คือความทะเยอทะยาน เพื่อก้าวให้พ้นโรงทหาร همینเนา สถานที่อาบน้ำสาธารณะและช่องโสเภณีชั้นต่ำ

คงไม่เกินจริงหากจะกล่าวว่า ทหารทุกคนล้วนอยากมีวิลล่าอัครฐานห้องอาบน้ำส่วนตัวและสนุกกับรสสวาทจากสตรีสูงศักดิ์

* * *

เสียงโห่ร้องดังขึ้นทันทีที่รถศึกคันแรกเข้าเส้นชัย กำแพงหินแทบถล่มทลาย เมื่อตัวเก็งที่ประชาชนคลั่งไคล้ทำสำเร็จอีกครั้ง เขาคือจักรพรรดิในใจประชาชน โดยมีผู้ใดสนใจว่าเขาเคยเป็นทาส เพราะบัดนี้เขาคือแกลดิเอเตอร์ผู้สร้างความสุขและสมหวังให้กับประชาชน เป็นความสุขที่สัมผัสได้ มาร์คส่องมองแล้วซ่อนยิ้มไว้ในใบหน้า

ประชาชน!! ประชาชนคือมวลชนที่กำกบ้งายที่สุดแล้ว แต่ทหารและนักการเมืองผู้ทะเยอทะยานนี้สิ รวมถึงเหล่าสตรีที่มักเล่นเล่ห์เพทุบายเอากับบวฤษ โดยเฉพาะกับบวฤษที่ทรงอำนาจ

สตรี เซอ!! พวกหล่อนคือสัตว์โลกแสนสวยที่ซ่อนพิษไว้ในเรือนร่าง ยั่วเย้าให้บวฤษเข้าหาแล้วหลอกล่อใช้งาน ทั้งทหาร นักการเมืองและแม้แต่นักบวช เพื่อเป็นบันไดไต่เต้าไปสู่ความมั่นคงของตนเอง เพราะเหตุใดหรือ มาร์คสอดยิ้มน้อยๆ ที่มุมปากไม่ได้ เพราะพวกนางไม่ได้เป็นทหาร นางจึงต้องยิ้มมือบวฤษสักคนหรือหลายคนมาจัดการแทน ช่างน่าขยะแขยงเหลือเกิน

ยามนี้ มาร์คส่องเห็นชัดว่าใบหน้าของสตรีหลายคนในประจำ กำลังเรือขึ้นด้วยความตื่นเต้น อีกหลายนางยกพัดขึ้นโบกไล่ความร้อนรุ่มภายในที่กำลังระอุจนเนิ่นเนื้อขาวฟ่องกระเพื่อมไหว สงครามแย่งชิงรสเสนหาเริ่ม

ขึ้นแล้ว แต่...ซ้าก่อน พวกหล่อนยังต้องรออีกหลายวัน เพราะกว่าทาสผู้นั้นจะหมดภาระจากการถวายงานในราชสำนัก คงเป็นเดือนทีเดียว

อีกครั้งที่สายตาดำเย้ยหยันของมาร์คัส มองดูเหล่าสตรีผู้กำลังระริกระริ้วไหว พวกหล่อนเหมือนชะนีตัวเมียที่โหยหวนอยู่เจียบๆ ขณะทาสจากตุนิสผู้ส่งง่ามกำยาวลงจากรถศึก ร่างสูงกำยำผิวคล้ำมะเมื่อมเกือบเปลือยเปล่าเต็มแน่นไปด้วยกล้ามเนื้อ ทั้งหลัง ไหล่ คอและหน้าท้อง ยามหอบหายใจกล้ามเนื้อนั้นคล้ายตึงงัวกม็ือเชอูชว่น เหนือที่เยี่ยมไปทั่วสรรพางค์กาย ตั้งทิพย์สุธาจากสวรรค์

มงกุฎช่อมะกอกวงหนึ่งถูกโยนลงมา ท่ามกลางเสียงโห่ร้องของผู้ชน ผู้ชนะรับไว้ได้อย่างคล่องแคล่ว เขาจุ่มพิตช่อมมงกุฎนั้นก่อนจะวางไว้บนศีรษะ ราตรีนี้เขาเป็นของพระกนิษฐาแห่งองค์จักรพรรดิแต่ผู้เดียว

มาร์คัสละสายตาดูละครพิศวาสตรงหน้า แล้วทันใดเขาก็ตระหนักว่าตนกำลังตกอยู่ในหลุมพรางของเทพอีรอส เพราะในท่ามกลางความตื่นเต้นของการแสดง คลับคล้ายว่ามีสายตาคู่หนึ่งกำลังจับจ้องอยู่!!

มาร์คัสไม่รีรอที่จะหันขวับไปมอง และได้ประสานสายตาดูอย่างจ้องกับหนุ่มผู้มีใบหน้าปานเทพจากโอลิมปัส เสี้ยวหน้าคมสันและแก้มเกลี้ยงเกลาริมฝีปากหยักอย่างชายที่ช่างเอาแต่ใจตัว แต่ดวงตานั้นสิ เพียงสบตา ให้วูบไปทั้งตัวจนถึงต้นขา กล้ามเนื้อสั่นระริกด้วยความรัญจวน ความหวามวาบพุ่งเข้ามาดูคล้ายฟ้าจากซีกฟ้า ความปรารถนาโหมทับตั้งคลื่นจากเทพไฟเซดอนแล้วทันใด ชีวิตของเขาต้องตกอยู่ใต้คำสาปของปีศาจร้ายชั่ววันรัตนกาล

ชายหนุ่มผู้นั้นเป็นใครกันนะ มันมีหัวใจแจกเช่นราชสีห์ในป่าแอฟริกา เพราะไม่หลบสายตาของขุนพลแห่งโรม หากกลับส่งสาส์นบางอย่างมาให้ เป็นเนื้อความที่มีทั้งความท้าทายใคร่ลองดี ความขุ่นแค้นเกลียดชัง แต่ลึกลงไปคือกระแสน้ำอย่างเร้าร้อน ไฟแห่งความชิงชังที่กำลังกระพือโหมอยู่ในประกายกล้าของดวงตา ยังไม่โชติช่วงเท่าความร้อนแรงของความปรารถนามันคือความพึงพอใจชนิดหนึ่งที่มีแต่บุรุษอย่างเขาเท่านั้นที่เข้าใจ...

ไม่เพียงแต่นายพลมาร์คัสที่มองเห็นสายตาคู่ นั้น ดาเม่ารานีอุส ขุนนาง

ชราวัย ๗๘ ก็มองเห็นเล่ห์ร้ายของเทพอีรอสตั้งแต่ต้น แม้เข้าและหลังของมันจะใช้การไม่ได้ดังก่อน แต่โสตประสาทและสายตายังใช้การได้ยอดเยี่ยมเสมอ สามารถมองเห็นลู่ถึงหัวใจคนได้อย่างทรงประสิทธิภาพยิ่ง

“โรมเลอะเทอะเกินไปแล้ว” ตาเฒ่าผู้ยืนอยู่ข้างนายพลมาร์คัสเปรยด้วยใบหน้าเรียบเฉย “นอกจากสงคราม โรมก็หมกมุ่นกับความบันเทิงและเพชรพลีสดาร”

รอยยิ้มผุดขึ้นที่มุมปากอย่างดูแคลน คนแก่ย่อมไม่มีสายตาสำหรับความรัก แต่คนหนุ่มอย่างเขายังโหยหาความรักและ...ความภักดี แน่نونชีวิตทหารไม่ต้องการสิ่งใดมากไปกว่าความรักและความภักดี

สตรีมีอาจมอบความรักและความภักดีให้แก่เขาได้ เพราะพวกนางไม่ได้เป็นทหาร แต่เขาเป็นทหารจึงต้องการคนที่ไว้วางใจได้ คนที่ยอมตายแทนเขาได้ทุกเมื่อ คนที่จะฝังร่างเขาในสนามรบ หรือนำร่างเขากลับมากลบบฝั่ง เพื่อให้ศพตกเป็นอาหารของแร้งและหมาใน และเป็นคนที่จะสังหารเขาให้ตายอย่างมีเกียรติในสนามรบ เพื่อมิให้ตกอยู่ในเงื้อมมือศัตรูทั้งที่ยังมีลมหายใจ เช่นนี้แล้ว หัวใจของเขาจึงไม่มีที่ทางสำหรับสตรี

ตาเฒ่าหัวเราะเบาๆ กับความเงียบของท่านนายพล ดวงตาฝ้าฟาง สุกสว่างขึ้นคล้ายกำลังพบกับเรื่องสนุกซุกซน ก่อนจะเอ่ยด้วยเสียงเจ้าเล่ห์ที่จางใจเปิดเผยว่า

“คลอดิอุส หนุ่มคนนั้นชื่อคลอดิอุส มันเป็นทาสของท่านบอดีเคลินัส ว่ากันว่ามันควรจะเป็นเจ้าชายแห่งซิวาลล่า แคว้นเล็กๆ ทางใต้ของอาณาจักรคาร์เทจ หากไม่เพราะโรมและบรรพบุรุษของท่าน”

มาร์คัสทำเป็นไม่สนใจกับข้อมูลนั้น แต่หัวใจครีโคมตั้งคลื่นในทะเลอา...ทาสผู้น่าจะได้เป็นเจ้าชายเช่นนั้นหรือ มิหน่าเล่า เขาจึงเห็นความเกลียดชังในดวงตาของมัน อาจบางทีบิดาเขาคงได้สังหารครอบครัวของมันด้วยน้ำมือตนเอง มารดาของมันอาจถูกทหารโรมันข่มขืนแล้วสังหาร น้องสาวพี่สาว และผู้หญิงในบ้าน คงถูกลากตัวออกมาข่มขืนกันถ้วนหน้า

การย่ำยีคือวิถีของสงคราม เขาเองจำไม่ได้แม้แต่หน่วยถึงใบหน้าของ

บรรดาศักดิ์รู้ รู้แต่ว่าชัยชนะคือบันไดในชีวิตทหาร ชัยชนะคือเครื่องมือก้าว
ขึ้นสู่อำนาจที่สูงกว่า...

จักรพรรดิประทับเย็นแล้ว ทุกคนในประรำสี่ขาจึงพลอยลุกขึ้นไปด้วย
ทางออกแน่นขนัดจากคนที่มารอเข้าเฝ้า และทาสหนุ่มคนนั้นถูกกลืนไปกับ
ผู้คน แต่อีกไม่นานเขาจะรู้ว่ามันคือใครกันแน่ เขาจะละเรื่องของเด็กคนนั้น
ไว้ในมืออีรอส หากทวยเทพมีพระประสงค์จริง คนทั้งสองจะพบกันอีก
อย่างแน่นอน

* * *

ชายหนุ่มรูปงามวัย ๒๔ ในชุดของชาวโรมัน มือเย็นตัวสั้นจนแทบ
ระงับไม่อยู่ ขณะสบตากับผลึกแก้วกร้าวสีมรกตเข้มลึก เขาแอบสูดลม
หายใจยาวเพื่อระงับความตื่นเต้นและ...ความกลัว นี่มันอะไรกัน เทพีทานิต
ล้อเขาเล่นกระมัง

ขบวนของนายเริ่มเดินออกจากสังเวียนแล้ว แต่ทาสหนุ่มผิวคล้ำเข้ม
ยังใจเต้นไม่เป็นลำดับศรคามเทพ แน่นอน การได้ประสบพบหน้าและสบตา
กับนายพลผู้ยิ่งใหญ่ ไม่มีทางเกิดขึ้นได้เลย หากไม่เพราะฝีมือของเหล่าเทวี
ผู้ซุกซ่อนและนางปีศาจ

โอ แม่เพียงลอบมองจากระยะไกลยังรู้สึกได้ถึงไฟอันร้อนรุ่มจากกาย
และจิตใจห้าวหาญของบุรุษผู้นั้น นาม 'เอสคิลินี' จารึกอยู่ในใจชาวคาร์เทจ
ทั้งอาณาจักร ในฐานะผู้พิชิตและปีศาจร้าย ทาสหนุ่มจินตนาการถึงใบหน้า
ของศัตรูเสมอ ความเกลียดชังนี้วันทบทวี แต่...ภุตร้ายทั้งหลายเอ๋ย เหตุ
ใดเพลิงปรารถนาพาลันถาโถมจนใจสิ้น ไม่เคยนึกเลยว่านายพลมาร์คัสจะงาม
สง่าเริ่ใจ และมีดวงตาน่าพิศวงได้ปานนี้ โอ เหล่าปีศาจสันนิเวส จงเกาะกุม
หัวใจข้าให้แน่นเข้าไว้ด้วยเถิด อย่าให้ข้าลุ่มหลงในบาปจากความรู้สึกส่วนลึก
อย่าให้ภาพลวงตาของศัตรูซุกจุกให้ข้าผิดสับสนกับตนเอง

คลอดิอุส คลอดิอุสเอ๋ย ครอบครัวของเจ้าล่มสลายเพราะใคร ประ-
ชาชนของเจ้าถูกลดตัวลงเป็นทาสเพราะใคร แล้วเจ้ายังระริกใจไว้อัจฉินกับ
สายเลือดร้ายกาจผู้นั้นได้อย่างไร

ทาสหนุ่มพยายามนึกถึงโลหิตที่นองผืนทราย เสียงกรีดร้องของสตรีในบ้าน ดวงตาเห็นกระหายของทหารโรมัน เพลงที่กำลังแลบเลียกระโจมนับร้อย และทรัพย์สินสมบัติที่ถูกหยิบฉวยกอบโกยขนกลับมาโรม แต่นั่นยังไม่เท่ากับความทุกข์ของครอบครัวที่ต้องถูกลดตัวลงเป็นทาส

บิดาของเขา ราชาแห่งซวาลล่า กลับกลายเป็นเกลดิเอเตอร์ในสังเวียน และนั่นคือความกรุณาของโรม ที่ยินยอมให้ราชาของศัตรูได้ตายอย่างกล้าหาญ แต่มารดาและน้องสาวของเขา กลับต้องเป็นทาสบำรุงบำเรอความหรูหราของนายทหาร จนสุดท้ายพวกนางต้องสังหารตัวเอง ให้พ้นความทุกข์ทรมานและความอดสูใจ และตัวเขาเองกำลังเป็นทาสของบอดีเคลินัส ที่ปรึกษาคนสนิทของจักรพรรดิ

ริมฝีปากหยักงามระริกสั่นด้วยความแค้นเคือง ใช่แล้ว เขาต้องหวนคิดถึงความแค้นและชะตากรรมของชาวเผ่าอยู่เสมอ เพื่อต่อเติมเชื้อไฟแห่งความเกลียดชังและความแค้น ให้ลุกโชนตลอดไป เพื่อที่ว่าสักวัน ไฟแห่งความแค้นจะส่องทางให้เขามีชัยในที่สุด

แต่...สายตาของศัตรู กลับสร้างความหวดร้ารุนแรงขึ้นทั้งกายและใจ เพียงพบกันครั้งแรกเขาพลันสัมผัสได้ถึงความยิ่งใหญ่ของมาร์คัส คนเช่นนี้เองที่เป็นผู้พิชิต บรูซรูปงามวัยกลางคนที่หยิ่งยโสหลงตัว ไบหน้าเฉยเมยไร้ปราณี แต่ครอบครองบุคลิกเหนือชั้น ทว่า...สายตาที่มองมายังเขา สร้างความรู้สึกนำตื่นตะลึงพริ้งเพริดยิ่งกว่า เหมือนพรานที่พบเข้ากับธนูคันเหมาะมือ หรือสิงโตที่เหาะอย่างไรจนพบทุ่งหญ้าที่เสาะหามานาน

ทาสหนุ่มมองเห็นความปรารถนาเดียวกันในประกายตาของท่านนายพล เพียงแค่คิด กล้ามเนื้อในตัวคลอติดูสถึงกับเขม็งเกร็งจนปวดร้าวมันช่างเป็นเรื่องเกินคาด

โอ ความรักช่างร้ายกาจเสียเหลือเกิน เหตุใดปีศาจจึงชักจูงให้เขามีจิตพิศวาสในศัตรู...

๒

ฝูงชนนับหมื่นในแอมฟีเธียเตอร์ กำลังทยอยออกจากสถานบันเทิงของโลก จักรพรรดิในฉลองพระองค์ใหม่และเหล่าสตรีราชสำนักในชุดกรุย-กราย พวกกันแยมสรวลหัวเราะหัวใคร่อย่างอึมอึม

ทุกวันนี้ โรมอยู่ในภาวะสงบสุขและร่ำรวยอย่างถึงที่สุด ปัญหาเดียวของมนุษย์ในโรมคือความบันเทิง อาหารและเมรัยจากต่างแดน ความตายในท่วงท่าพิสดารของทาส หรือเพชรสีใหม่ๆ ทุกคนจึงมัวแต่พะวงว่าวันพรุ่งนี้ จะสนุกกับอะไร แต่...ไม่ใช่เหล่านายพลผู้กำลังเคร่งเครียดมองหาช่องทางใต้ใต้สู่อำนาจ และนักการเมืองที่กำลังรักษาฐานอำนาจของพวกเขา

บอดีเคลินัส นักการเมืองผู้คร่ำหวอดและขุนนางที่ปรึกษาคนสนิทของจักรพรรดิ วัย ๗๕ ที่ผ่านประสบการณ์หลายยุคของการผลัดผู้นำ เตือนให้เขาเฝ้าระวังสถานการณ์ตลอดเวลา อำนาจเป็นสิ่งหอมหวานเย้ายวนยิ่งกว่าสตรีร้านสวาท นายทหารระดับสูงทุกคนล้วนมองไปยังบัลลังก์ของโรม การทรยศ กลลการเมือง ตลอดจนการลอบสังหาร จึงเป็นเหตุปกติของการเมืองในจักรวรรดิ และการเปลี่ยนถ่ายอำนาจหมายถึงหายนะของอำนาจเดิม

หายนะจากการสูญเสียอำนาจทางการเมือง หายนะจากความล้มเหลวของตระกูล และหายนะจากการสำเร็จโทษ บัจฉัยเดียวที่ช่วยให้รอดพ้นจนหายใจมาได้ทุกวันนี้คือ 'การข่าว' ขุนนางเต๋าก็ต้องหุดตาไวเสมอกับพฤติกรรมของนายพลขุนศึกคนสำคัญ และเวลานี้คงไม่มีใครที่ต้องจับตามองมากเท่ากับ 'นายพลมาร์คัส เอสคิลินี' แล้ว

นายพลหนุ่มใหญ่คนนั้นมีคุณสมบัติทุกประการที่จะขึ้นนั่งบัลลังก์ของโรม มันเป็นคุณสมบัติอันหาได้ยากยิ่งในตัวคนคนหนึ่งทีเดียว

มาร์คัสเป็นนายทหารที่มีเกียรติ เพราะเขามาจากตระกูลขุนนางสืบทอดต่อเนื่องยาวนาน นับเนื่องแต่ยุคสาธารณรัฐ ความสำเร็จของอาชีพนักรบ

ส่งให้ความร่ำรวยของครอบครัวเขามากมายจนผู้คนริษยา และความจงรักภักดีของพวกเขาเอสคิลินืออยู่เหนือคำให้ร้ายทั้งหมด

สายเลือดคนปัจจุบันของเอสคิลินือ แม้จะมีกำเนิดคลุมเครือ แต่มาร์คัสเป็นทหารอาชีพที่เคร่งครัดและจงรักภักดีต่อจักรวรรดิ พอๆ กับเป็นนักการเมืองที่มีชื่อเสียง ผู้มีลูกเล่นและเพทุบายแพรวพราว ซึ่ง...นั่นออกจะมากเกินไปสำหรับคนคนหนึ่ง จนส่งให้พวกขุนนางหัวนโหนว เพราะนอกจากบุคลิกและรูปลักษณ์ราวเทพบุตรแล้ว ที่สำคัญเหนืออื่นใดคือเขาเป็นนักพูด

น้อยครั้งนักที่ทหารจะเป็นนักพูด แต่มาร์คัสมีพรสวรรค์ของการกล่าววาจาในที่สาธารณะ อา Ars Oratoria!! ราวกับว่าชาติที่แล้วเขาคือปราชญ์แห่งกรีก

คุณสมบัติทั้งหมดนี้ส่งให้เขากลายเป็นภัยต่อพวกขุนนางหัวเก่าในสภาและแน่นอน การประลองกำลังระหว่างฝ่ายการเมืองกับฝ่ายทหาร มีมาร์คัสเป็นหัวหอกของฝ่ายใช้กำลัง

เป็นความจริงที่ว่าจักรพรรดิมิได้ทรงมีสง่าราศีและผลงานอะไรมากนัก พระองค์ทรงเป็นรัชทายาทที่ถูกเชิดขึ้นมาตามความประสงค์ของฝ่ายการเมือง จักรพรรดิที่อ่อนแอและรักสนุก คือเหยื่ออันโอชะของเหล่าอำมาตย์ เป็นไขในหินที่พวกของบอดิเคลินิสต้องประคบประหมังไว้ เพื่อกอบโกยในนามของจักรพรรดิและจักรวรรดิ เพราะแม้จักรพรรดิจะทรงเอาแต่พระทัย จนส่งให้บ้านเมืองวุ่นวายอยู่บ่อยๆ แต่ทรงมีดีที่ยินยอมเออออกับฝ่ายอำมาตย์เสมอ และหนทางที่บอดิเคลินิสใช้ เพื่อกุมอำนาจเหนือพระทัยจักรพรรดินั้นไม่ได้ล้าลึกลับซับซ้อนอะไร มันคือความปรารถนาพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน

ความสุขสบาย คำเยินยอ ความร่ำรวยและ...เพศรส

กระนั้น นอกจากอำนาจในสภาแล้ว บอดิเคลินิสตระหนักดีว่ากำลังทหารยังจำเป็นยิ่ง เพราะแม้วาจาคมคายจะคมกว่าอาวุธ แต่ดาบคือผู้ชนะเสมอ ท่านผู้เฒ่าจึงต้องมองหานายทหารที่ทะเยอทะยานสักกลุ่ม เพื่อสนับสนุนซึ่งกันและกัน

นายพลมาร์เซลลัส ฟลาวิอุส คือนายพลคนนั้น

มาร์เซลลัสเป็นบุรุษบึกบึนกำยำ ใบหน้ากว้างโหดมีรอยแผลเป็นยาว จากหางตาซ้ายจรดคาง และนั่นส่งผลให้เขาดูเหมือนปีศาจขณะมาร์คัสคือเทพ-บุตร แม้ว่าเขาคือหนึ่งในสองนายพลคนสำคัญของกองทัพ ซึ่งมีผลงานใน สมรภูมิตัดเด่นเสมอกัน แต่ประชาชนกลับยกย่องชื่นชมบุรุษหน้าตาหล่อเหลา รูปร่างผิ้วผายของอาจ และ...บุรุษที่ว่ากันว่าอยู่ในพระทัยของพระมเหสี

มาร์คัสเป็นเรื่องหรือหาวาสำหรับชาวโรมัน เปรียบดั่งนิยายรักของเหล่า เทวีและปีศาจ แต่มาร์เซลลัสเป็นเพียงนายพลผู้กล้าอีกคนหนึ่งเท่านั้น และ นั่นคือความมอยุติธรรมของโลก

ขุนนางเผ่าอดเตร้าใจแทนนายพลมาร์เซลลัสไม่ได้ ค่าที่เทวีฟอร์จูน่า แห่งโชคชะตา ช่างไม่เหลือแล้วเขาเอาเสียเลย ไม่แปลกเลยที่ความคับแค้น ในโชคเคราะห์ ชักนำเขาเข้าไปสู่วังวนของการช่วงชิงอำนาจ ระหว่างฝ่ายทหาร และสภา

อำนาจมักยั่วเย้าให้มนุษย์เกิดกิเลส บอติเคลินัสย่างเข้าวัยชราแล้ว เขาจึงเลือกสนับสนุนมาร์เซลลัสไว้คานอำนาจของมาร์คัส ขณะมาร์เซลลัส ต้องการฐานทางการเมืองเพื่อก้าวขึ้นสู่เรื่องใหญ่ แน่หนอนว่าผลประโยชน์ที่ ลงตัวคือคำตอบสุดท้าย

แผนการแรกบ่อนทำลายนายพลคนสำคัญคือข่าวลือ ทุกวันนี้จึงเกิด เสียงลือหนาหูในบาซาร์ใหญ่ว่า นายพลมาร์คัสมีเป้าหมายก้าวขึ้นสู่บัลลังก์ ของจักรวรรดิ ตามด้วยข่าวการลอบปลงพระชนม์จักรพรรดิ เพราะนั่นคือ ควันที่ฝ่ายบอติเคลินัสกระพืออย่างมีแบบแผน แต่ปัญหาสำคัญคือ ข่าวลือ พวกนั้นมีได้อยู่ในความสนใจของประชาชนมากเท่าที่ควร เพราะตราบที่พวกเขาอึดท้อง สมองของพวกเขาจะปิดตายสำหรับความคิดใดๆ

โรมกำลังตกอยู่ในยุคสุขนิยมอย่างแท้จริง

ไม่ต้องขยตามอง แต่ขุนนางที่ปรึกษาคนสำคัญของจักรพรรดิ ยังคง รู้ดีว่านายพลมาร์คัส กำลังถูกห้อมล้อมด้วยเหล่าบุรุษและสตรี เซอะ มนุษย์!! ท่านอำมาตย์รู้ดีว่า วิศวกรรมไม่สามารถสร้างความยิ่งใหญ่ให้ได้เท่ากับรูปโฉม และร่างของเทพ นั่นคือความเขลาของมนุษย์โดยแท้จริง

เมื่อส่งเสด็จจักรพรรดิแล้ว บอติเคลินส์รีบเอียงหน้าไปกระซิบกับนายพล มาร์เชลลัส

“คืนนี้มาร์คัสจัดงานเลี้ยงขึ้นที่ค้ำซ่าของมัน ท่านได้รับเชิญใช่ไหม”

“แน่นอน ข้าได้ยินว่ามาร์คัสกำลังหาพวก และอาจต้องการแบ่งแยก ศัตรูออกจากมิตร”

คนทั้งสองรู้ว่านี่อาจจะนำไปสู่จุดพลิกผันสำคัญ บอติเคลินส์มั่นใจว่า นายพลผู้นั้นกำลังมีแผนสำคัญอยู่ในใจ เพราะไม่มีงานเลี้ยงใดที่ไม่มีจุดมุ่งหมาย และไม่มีผู้ใดนำอาหารออกเลี้ยงดูมิตรสหาย โดยไม่หวังผลตอบแทน จุดประสงค์ของฝ่ายทหารอาจต้องประมาณก่อนโต โครงการขนาดใหญ่ในอาณาจักร หรือกฎหมายฉบับใหม่ที่เอื้อประโยชน์แก่ฝ่ายทหาร โดยเฉพาะกฎหมายฉบับสำคัญ ที่ให้อำนาจการเกณฑ์ทหารอย่างเบ็ดเสร็จแก่ฝ่าย กองกำลัง ซึ่งยามนี้อะไรก็เป็นไปได้ทั้งนั้นในสภา เพราะโรมมิได้ตกอยู่ใน ความควบคุมของนักรบเมืองอีกต่อไปแล้ว บางทีในงานเลี้ยงวันนี้จะเกิดการ ปฏิวัติขึ้น เพราะชนชั้นผู้นำทั้งหมดถูกเชิญไปรวมกันที่ค้ำซ่าของมาร์คัส

แต่ท่านผู้เฒ่าดูแลเตรียมพร้อมรับมือไว้หมดแล้ว นับแต่สามวันก่อน เมื่อได้รับคำเชิญจากมาร์คัส

“กำลังของท่านพร้อมแล้วใช่ไหม”

“ไม่ต้องห่วงความเคลื่อนไหวของข้า ทุกอย่างอยู่ใต้การดูแลแล้ว...” และกำลังที่บอติเคลินส์จะสาวเท้าขึ้นรถม้า มาร์เชลลัสพลันกล่าวอะไรบางอย่างขึ้น “วันนี้ขณะแข่งรถศึก ข้าเห็นมาร์คัสสบตากับทาสของท่าน มันมี บางอย่างที่ข้ารู้สึกว่ามันน่าสนใจ เจ้าทาสคนนั้นคือบุตรชายของพวกเขาชวาลล่า”

“อะไรที่เจ้าว่าน่าสนใจ”

“สายตาแห่งความเสนาหา!!”

บอติเคลินส์มองหน้าท่านนายพล รอยยิ้มหยันปรากฏขึ้นทันที

“น่าสนใจ น่าสนใจจริงๆ”

ข้อมูลของนายพลมาร์เชลลัสคือข่าวอันน่าตื่นเต้น ด้วยเหตุว่าเรื่อง ใหญ่ๆ มักก่อตัวจากเหตุเล็กน้อยที่แทบไม่สำคัญ เบื้องทุกตัวมีความสำคัญจะ

ละเลยเสียมิได้ คึนนี่เขาจึงมีคำสั่งให้ ‘ทาสคนสำคัญ’ ติดตามไปที่ค้ำซาของ นายพลมาร์คัสบนเนินอาเวนตินีด้วย แน่نون เขาชอบดูละครสดในชีวิตจริง การแสดงบนเวทีหรือจะมาสู้ละครชีวิต และเหนือกว่านั้น หากคึนนี่เกิดเหตุ วิกฤติขึ้นเขาจะมีคนตายแทน

ประการสำคัญ เขาไม่ได้ตาบอดจนไม่เห็นที่เจ้าทาสรูปงาม กำลังเป็นคนโปรดที่คอยสร้างความหฤหรรษ์ให้กับท่านผู้หญิงดาลีเซีย ภรรยาน้อยคนล่าสุด เขาจึงไม่ยินยอมเปิดโอกาสให้หล่อนมีความสุขอย่างสบายๆ

ท่านผู้เฒ่าพยายามทำให้เที่ยงตรงที่สุด ทาสหนุ่มไม่ได้เป็นฝ่ายเข้าหานาง แต่ดาลีเซียต่างหากที่เร้าร้อนกับทุกคน นับตั้งแต่ทหารระดับนายพลหลายนาย พ่อค้าอาหรับและทาส อันที่จริงบุรุษทุกคนที่รูปงาม ร่างกายกำยำล่ำสันแข็งแรงดั่งม้าศึก และยินดีสבתานาง ล้วนตกอยู่ใต้เวทมนตร์ของนางทั้งสิ้น

นั่งหญิงแพศยาผู้เร้าร้อน!!

ช่างประไร เรือนร่างของดาลีเซียคือต้นทุนของเขาก็จริง แต่เป็นต้นทุนที่สร้างกำไรมหาศาล เพราะนางสามารถต่อรองและประสานสิบทิศกับทุกฝ่าย ทั้งฝ่ายราชสำนัก ฝ่ายการเมืองและฝ่ายทหาร เมื่อผลประโยชน์มาพบกัน อย่างลงตัว ผู้เฒ่าอย่างเขาจะกังวลไปใยกับเสียงเย้ยหยันจากผู้คน ความรักคืออารมณ์ชั่วขณะ แต่ความร่ำรวยและอำนาจต่างหากคือสิ่งจริงแท้ ดาลีเซียนำความมั่นคงและมั่งคั่งมาให้เขาอย่างเอกอุ จากความรักไม่เลือกของหล่อน

โดยเฉพาะสัมปทานการทำเหมืองเกลือในอาณานิคมทางเหนือจากองค์จักรพรรดิ

เขาไม่รู้ว่าหล่อนเร้าร้อนปานใดสำหรับบุรุษอื่น แต่สำหรับผู้เฒ่าอย่างเขาแล้ว หล่อนเป็นเพียงดอกไม้สวยที่เขามิอาจดมดมกลิ่นหอมใดเลย อาจเพราะเขาสูญเสียประสาทรับกลิ่นไปกับวัยนานแล้ว

* * *

อากาศอ้าวคล้ายตัวลงเมื่อยามเย็นมาเยือน ทาสหนุ่มกำลังเตรียมตัวเพื่อติดตาม ‘นาย’ ไปยังปราสาทบนเนินของนายพลผู้พิชิต หัวใจคลอติดอูส

กำลังโครมครันดังคลื่นซัดฝั่ง แม้เพียงแค่นี้ก็ว่าเขากำลังเข้าไปใกล้บุรุษคนนั้น ขณะใจหนึ่งให้อับอายที่ยามนี้ตนเป็นทาสของโรม...

เสียงกริ่งกรังจากเครื่องประดับทองบนเรือนร่างดังมาจากโค้งประตู กลิ่นหอมร้อนร่ำอวลขึ้นทั่วตึกเตี้ยของโรงพักผ่อน

“เจ้าจะไปไหน” เสียงตัวคราดเกี่ยวถามขึ้นทันที เมื่อพบว่าทาสรูปงามกำลังเตรียมตัวออกไปไหนสักแห่ง

“ท่านหญิง ท่านบอติให้ข้าติดตามไปรับใช้ในงานเลี้ยง”

หน้าอกของนางกระเพื่อมขึ้นอย่างซัดใจ ตาคมมองปราดอย่างสำรวจ ตรวจตราไปทั่วร่างของเขา ก่อนจะยิ้มบางๆ กล่าววาจาเผ็ดร้อนว่า

“วันนี้เจ้าดูดีกว่าทุกวัน ต้องอย่างนี้สิจึงเหมือนเจ้าชายหน้อย นึกไม่ถึงว่านายท่านจะให้เจ้าติดตามไปที่ปราสาทของมาร์คัส เจ้าลูกทาสในเรือนเบี้ยคนนั้น” คลอดอุสใจเต็นกับข้อมูลของมาร์คัส และเขาไม่ต้องรอนานเพื่อให้หายสงสัย “รู้ไหม เจ้ากำลังจะได้พบกับบุรุษที่มีผู้ริษยามากที่สุดคนหนึ่งของโรม ปราสาทของมั่งคั่งงามตั้งสรวงสวรรค์บนโอลิมปัส แต่ข้ารู้มาว่าบ้านหลังนั้นเคยเป็นวังของวอร์ดแห่งอาเวนต์นี่ จนเมื่อปู่ของมาร์คัสมีชัยเหนือชายแดนตรงนั้น วอร์ดผู้นำสงสารถูกสังหารทั้งตระกูล ภรรยาและบุตรสาว ถูกนำมาเป็นทาสและนางบำเรอ ว่ากันว่า...พวกนางงดงามยิ่งนัก และ... ความงามของมาร์คัสมีที่มาจากนางคนใดคนหนึ่ง”

ท่านผู้หญิงดาลีเซียหัวเราะเสียงแหลมดั่ง และคลอดอุสรู้สึกได้ว่านั่นคือการแก้แค้นรูปแบบหนึ่งที่หล่อนมีต่อมาร์คัส แก่แค่นั้น ใช่ เขารู้สึกได้ว่านั่นคือการแก้แค้น และเขาแทบจะมองเห็นทะเลปูโรโปร่งว่ามั่นคือเรื่องอะไรอะฮ้า ไม่ใช่บุรุษทุกคนที่ปรารถนาจะเสพสมกับนางผู้ร่ำร้อน เสียงนางเย้ยหยันต่อว่า

“บางครั้ง ทวยเทพก็ออกจะเห็นใจเจ้าพวกลูกไม่มีพ่อ”

เงียบ ไม่มีวาจาใดจากปากของทาส คลอดอุสสงบนิ่งในท่ามกลางความครึกโครมของสมองและหัวใจ การเป็นทาสนั้นเป็นเช่นนี้เอง ไม่มีความคิดเห็น ไม่มีปากเสียงและ...ไม่มีตัวตน ทาสคือสิ่งของที่ไร้ชีวิต เป็น

สิ่งของที่นายจะหยิบมาลัดกันเล่น หรือวางไว้ตรงไหนสุดแต่ใจต้องการ ความรวดเร็ววิ่งผ่านไปทั่วกายา 'อิสรภาพ' สิ่งที่เขาไม่เคยรู้สึกละเลย

ร่างแข็งแรงไร้ใจยึดตัวขึ้นเล็กน้อยอย่างไม่ตั้งใจ ดวงดาววาทอประกาย ตั้งเพลิง ริมฝีปากเขิดขึ้นอย่างพระนงและไบหน้าเข้มถมึงเครียด สักวันหนึ่ง สักวัน เขาจะกลับไปหาอิสรภาพให้ได้ อิสรภาพในดินแดนริมทะเลกว้าง ระหว่างแผ่นดิน เนินเขาและทุ่งหญ้าสุดสายตา แม้จะไม่ยิ่งใหญ่เท่าโรม แต่... มีอิสรภาพ เขาจะไม่ยอมอยู่เป็นทาสโรมจนตายอย่างแน่นอน

ท่านผู้หญิงดาสีเซียหายใจขัด เมื่อทาสหนุ่มจากคาร์เทจยึดตัวขึ้นเล็กน้อย ริมฝีปากหยักงอนและประกายตาที่เด่นระยับ แก้มคล้ำนวลเย้ายวน น่าลูบไล้ หล่อลมมองเห็นกล้ามเนื้อในตัวคลอติดูส ที่เบ่งบานคล้ายสัตว์กำลังพบศัตรู โอ หล่อนครางในใจ ใครจะไม่เสียตายราตรีราวปไหวที่เต็มไปด้วยความสุขดิบเถื่อน นำโมโหดาเผาโง่งมเสียจริงๆ

ร่างอวบอิมที่กำลังร้อนเร้าขัดใจสะบัดหน้าจากไปแล้ว ความคิดของคลอติดูสจึงเริ่มโลดแล่นไปไกล ไกลถึงทะเลฝั่งนามและการค้าอันรุ่งโรจน์...

* * *

...ตั้งแต่จำความได้เขาไม่เคยถูกกักขังให้อยู่ในที่คับแคบเลย ชีวิตคือท้องทะเลกว้างและฟ้าสุดขอบโลก จนกระทั่งบุรุษผู้พิชิตจากโรม กระทำในสิ่งที่อาจหาญและปราดเปรื่องยิ่งสำหรับการศึก

กำแพงยาวหนาไม่อาจต้านกองทัพของนายพลจากโรม เขากำหนดยุทธวิธีอันชาญฉลาดเพื่อเอาชนะเบ็ดเสร็จจากจักรวรรดิคาร์เทจ กองเรือทั้งหมดทั้งกองเรือรบและเรือค้าขาย ซึ่งนับเป็นกองเรือชั้นยอดของโลก ถูกลากมารวมกันหน้าเมืองแล้วจุดไฟเผาเป็นจุดตั้งกองปาปิรุส ผู้หญิงถูกจูดคร่าและทำอนาจาร เด็กๆ ถูกสังหารจนสิ้น และพลเมืองราวห้าหมื่นคนถูกนำตัวไปเป็นทาสที่โรม รวมทั้งเขาและครอบครัว

นั่นคือศึกใหญ่ครั้งสุดท้าย หลังจากสงครามพิวนิคที่ยืดเยื้อมาเกือบสองร้อยปี...

* * *

คลอติอุสยกำปั่นขึ้นทาบผนังดินเย็นเยียบข้างตัว เขาทาบ ทาบและทาบ จนปวดระบมไปทั้งแขน แต่ภาพร้ายกาจยังคงติดตรึงอยู่ในสมอง

โลหิตที่สาดเป็นสายนองถนน พระเพลิงที่โหมผลาญเมืองทั้งเมือง เสียงตะโกนสั่งงานของทหารโรมัน และ...ภาพสังหารโหดเด็ก ๆ

แล้ว...แล้วเขายังมีความรู้สึกดี ๆ ต่อบุรุษผู้นั้นอีกหรือ ใช่!! สายตาของ บุรุษผู้นั้นคือคำตอบจากการวิงวอนของเขาทุกคืน บุรุษที่เข้าใจความต้องการ ของเขา แต่...สิ่งเดียวที่เขาต้องร่ำร้องขอจากทวยเทพคือกำลังใจ หลังจาก ประสบพบสายตาคุณั้นแล้ว คลอติอุสรู้ตัวว่าหัวใจของเขาถูกหลอมละลายไป แล้ว ด้วยประกายกล้าแห่งดวงตาของมาร์คัส

ความรักหรือ โอ อย่าให้เป็นเช่นนั้นเลย ปีศาจและเทพทั้งปวง ข้า ขอวิงวอน นำความแค้นและความซังมาสถิตในหัวใจข้าด้วยเถิด

๓

คาซออลังการบนเนินอาเวนตินี ตั้งอยู่บนหนึ่งในทำเลที่เผยให้เห็นทิวทัศน์ดีที่สุดในกรุงโรม แต่หาใช่ว่าทุกคนจะชื่นชมกับสิ่งก่อสร้างนำถื่นตานี้ไม่ โดยเฉพาะขุนนางเผ่าบอดีเคลินัส

เป็นเรื่องน่ารำคาญใจและน่าเดือดดาล เมื่อขบวนเหล่าอาคันตุกะต้องหยุด ณ เบื้องล่างเนินสูงสง่า เพื่อแหงนหน้ามองดูอัครสถานของท่านนายพลมาร์คัส รวากับมองดูเทพเจ้าบนยอดโอลิมปัส มันคือการสยบยอมโดยไม่รู้ตัวที่น่าชิงชัง

ขุนนางเผ่าเชติดกางด้วยความกราดเกรี้ยว เช่นทุกครั้งที่ได้รับเชิญมาในฐานะอาคันตุกะ นายทหารผู้นัยโสเกินไป หลงตัวเองเกินไป แต่เขาก็ทรงบารมีมากกว่าใครจะต้านทาน ทั้งในกองทัพและในสภา อำนาจและความมั่งคั่งของเขาส่งให้ 'บ้าน' เต็มไปด้วยข้าทาสและทหารรับใช้ อีกทั้งสตรีมากมายเพื่อความบันเทิงและความสำราญของผู้ได้รับเชิญ จริงอยู่ว่าเขาไม่ใช่นายพลคนเดียวที่มั่งคั่ง แต่เขาเป็นคนไม่กี่คนที่ใจกว้าง อีกครั้งที่บอดีเคลินัสรู้สึกตัวว่าความริษยากำลังพลุ่งพล่าน และมันออกจะเกินเยียวยาแล้ว

ขณะเดียวกัน ทาสหนุ่มผู้ติดตามนาย ก็กำลังแหงนหน้ามองดูคาซอบนเนินด้วยดวงตาระยิบ

โอ ที่นี่เองที่เขาผู้นั้นใช้ชีวิตอยู่ เนินทั้งเนินสว่างไสวแข่งกับแสงแห่งเทวีไดอาน่า ช่างบนเนินคือวิมานสถานลอยฟ้า และเขากำลังจะได้เข้าเฝ้าเทพบุตรแสนสง่าในดวงใจ หัวใจของคลอดิอุสขับป่วนกึกก้องราวเสียงฝีเท้าม้าเมื่อเดินขึ้นไปถึงระเบียงยาว เสียงสรรวลเสลดลอยมาแว่วๆ ตามโถง คนรับใช้ผิวดำสนิทรีบเข้ามาช่วยท่านบอดิปลดเปลื้องอาภรณ์และอาวุธ จนเหลือเพียงชุดข้างในที่งามกรุยกรายและเบาสบาย ช่างเป็นการรักษาความปลอดภัยที่มีระดับยิ่ง

ทาสหญิงหน้าตาดีนำเอาผ้าเช็ดหน้าอุ่นๆ มาให้ จากนั้นจึงเชิญอาคันตุกะเข้าไปใน Atrium กลางบ้าน ที่ตระการด้วยสวนแบบเมดิเตอร์เรเนียน และน้ำพุหินอ่อนใต้โดมสูง ดอกไม้หลากสีถูกปลูกให้บานรับแขกด้วยไอระเหยและแสงอบอุ่น ภายในแอดตริอุมจึงขึ้นหอมราวกำลังอยู่ในสปา

เสียงดนตรีและเสียงสนทนาดังขึ้นทุกขณะอย่างเท่า บ่าวรับใช้เดินนำออกไปยังระเบียงหินอ่อนขนาดมหึมา ภาพตรงหน้าคือสรวงสวรรค์บนพื้นพิภพเหนือขึ้นไป ฟาซิสตามจัดพราวแน่นด้วยดาว โค้งกรอบชิดน้ำสายกว้างของไทเบريس มองเห็นจุดสีขาวของเรือกางใบที่ลอยอยู่ไกลๆ ส่วนด้านล่างคือสวนของเทวีเซเรส ต้นอ่อนุ่น ต้นมะกอกขึ้นสลับแทรกเป็นทิวแถวกับส้ม โดยมีลาเวนเดอร์เป็นพื้นหญ้าที่ดาดดาซ่งกลิ่นหอมไปทั่วทุ่ง

ต่ำลงไปตามเชิงเขาคือไร่่อ่งสุดสายตา ในท่ามกลางแสงจันทร์ ไร่สีเขียวนั้นถูกสาดทับจนอร่ามเรืองกลายเป็นสีเหลืองมัสตาร์ด ทอดยาวไปบรรจบกับฝั่งแม่น้ำ ลมอ่อนจากทะเลไทเรเนียนโลมไล้ให้อุ่นสุกตามเวลา เพื่อการผลิตเมรัยรสเลิศในโรงบ่มส่วนตัวของผู้เป็นเจ้าของ และไวน์จากคุณภาพของมาร์คัสเป็นหนึ่งในไวน์สำหรับราชสำนัก

แม้จะเป็นเจ้าชาย หากคลอติอุสไม่เคยพบความมั่งคั่งเช่นนี้มาก่อนเลยในชีวิต

บนระเบียงขนาดยักษ์ อวลคลุ้งด้วยกลิ่นหอมของอาหารย่าง ข้าทาสเดินกันขวักไขว่ และพวกนายทหารกำลังหัวเราะเสียงดัง ทันใด ร่างสูงสง่าร่างหนึ่งพลันปรากฏขึ้น

“ท่านบอดี เนินอาเวนตินียินดีต้อนรับ”

มาร์คัสนั่นเอง เขาเอื้อมมือออกมาประสานกับมือของท่านบอดี แล้วกอดทักทายแรงหนักแน่นอย่างทหาร แต่สายตาตาดำมายังหนุ่มที่ยืนอยู่ข้างหลัง และมันคือมีดคมที่กรีดเหนือความรู้สึกคลอติอุสจนแปลบแปลบ โลหิตซิบด้วยความต่ำต้อยและอับอาย แต่หัวใจพองโตด้วยปีติ

“ท่านมาร์คัส ข้ารู้สึกเป็นเกียรติที่จะไม่พลาดในเรื่องสำคัญของโรม” บอดีเคลินัสตักคอ

มาร์คัสยืมชริมไม่ตอบคำเพียงผายมือให้แขก ขุนนางเต๋ารีบสาวเท้าเข้าไปนั่งยังตำแหน่งอันทรงเกียรติยิ่ง ท่ามกลางเสียงทักทายและแสดงความเคารพ ทาสหนุ่มผู้ติดตามกำลังใจเต้นแข่งกับเสียงกลองคนเถื่อน เขายืนแอบอยู่หลังนายเพื่อคอยรับใช้และระวังเหตุ เช่นเดียวกับบ่าวทั้งปวง ทาสสาวจำนวนมากกำลังทำงานกันวุ่นวาย ทั้งรินไวน์ ตักอาหารและ...สนองตัณหาของพวกทหาร

คลอดิอุสขบกรามแน่น เมื่อเห็นพวกนายพลโรมันกำลังหยอกล้อเหล่าทาสสาว เขารู้ว่าพวกหล่อนมาจากคาร์เทจ เพราะสีผิวน้ำตาลคล้ำจัดและรูปร่างตรงแข็งแรง ไม่อ่อนแอจนสำรวยอย่างสตรีโรมัน สาวคาร์เทจจมูกโด่ง คิ้วหนาเข้มหน้าผากกว้าง โหนกแก้มสูงและตาโต เรือนร่างเต็มไปด้วยกล้ามเนื้อดงามยิ่ง เพราะสืบเผ่าพันธุ์จากกลุ่มคนที่ทำงานหนักกลางแจ้ง ผิดกับสาวโรมันที่เนื้อตัวเต็มและผิวดั่งงาช้าง

ไม่มีอะไรที่เขาจะทำได้ นอกจากเมินสายตาไปจากภาพบาดใจ คลอดิอุสไม่ต้องการเห็นผู้หญิงคาร์เทจถูกลูบไล่มด้วยมือทหารโรมัน เพราะมันกระตุ้นให้นึกถึงแม่และน้องสาว อาจบางที หากผู้หญิงพวกนี้ตายไปเสียได้ จะเป็นการดีกว่า ศักดิ์ศรีความเป็นชาวคาร์เทจจะได้ไม่ถูกย่ำยี ความคิดของเจ้าชายหนุ่มสับสนและเซม็งเครียด ส่งให้ร่างร้อนรุ่มราวไฟผลาญจนต้องกำหมัดแน่น เขาลอบสำรวจไปรอบตัวเพื่อละจากภาพบาดใจ และเห็นเจ้าของบ้านผู้สง่างาม กำลังต้อนรับแขกคนสำคัญของโรมด้วยไมตรี

นายพลมาร์คัสดูเป็นจำฝูงแห่งเหล่าเจ้าป่า ในท่ามกลางนายทหารและนักการเมืองระดับสูง

ยามไม่ได้อยู่ในชุดทหาร เขาดูกรุ่ยกรายแต่มีเสน่ห์อบอุ่นยิ่งนัก ฝ้าฝ้ายตัวยาวสีนวลขลิบสีม่วงและทอง ไบหน้าเกลี้ยงเกลาและรอยยิ้มชริมโอ...คลอดิอุสครวญครางอยู่ในอก ข้าแต่ทวยเทพ สาบแข่งข้าเถิด ลงโทษข้าด้วยฤทธาของท่าน แต่อย่าให้ข้าหลงรักคนผู้นั้น

เสียงดนตรีชุดใหม่ดังรัวเร่ร้อนขึ้น เสียงสนั่นจนแขกต้องตะโกนสนทนากัน แล้วทันใด นางรำผิวดำนั้นสลับ ก็ยกย้ายเข้ามาด้วยท่วงท่าเหย้าวน

เครื่องแต่งกายของพวกนางบอกให้คลอดิอุสรู้ว่า นี่เป็นทาสจากเผ่าที่เร่แห่งอาณาจักรคาร์เทจ และไม่มีผู้ใดสนใจว่าการร้ายรำของพวกนาง คือนาง्लीลา คักดีลิตี เพื่อบูชาเทพเจ้าผู้สูงส่งของชาวที่เร่ มันคือการขอความอุดมสมบูรณ์ให้กับเผ่า แต่พวกโรมันพึงพอใจเพียงเรือนร่างเกือบเปลือย และลีลาพลีร่างแต่เทพเจ้าเท่านั้น สะโพกและหน้าอกของพวกนาง ดึงสายตานุรุษทุกคนให้สะดุดหยุดลงแทบล้มหายใจ คลอดิอุสค่อยๆ ลอบมองนายพลผู้พิชิต และพบว่าเขาไม่ได้สนใจมวลดอกไม้ป่าที่กำลังแอนไหวเชื่องชวนอยู่ตรงหน้าเลย แต่ดวงตาของเขากำลังครุ่นคิดและระแวงระวัง

เจ้าภาพมีวาระซ่อนเร้นอยู่เบื้องหลังงานเลี้ยงครั้งนี้กระมัง อาจบางที่ ท่านบอดิจะพูดถูก จักรพรรดิและราชสำนักเริ่มเป็นที่เอือมระอาต่อสภาและประชาชน เหมือนตัวตลกหลวงที่หมดกลเม็ดดีใหม่ๆ ปัญหาใหญ่ของผู้ปกครองคือความขี้เบื่อของประชาชน ดังนั้น หลักการปกครองที่ได้ผลคือความกลัวและการลงโทษ หรือการเอาอกเอาใจประชาชน

ถูกต้อง แม้ว่าโรมจะหมดยุคสาธารณรัฐไปแล้ว แต่หลักการปกครองของโรม ยังคงเป็นไปเพื่อสภาและประชาชนแห่งโรม คลอดิอุสมองดูธงตราประดับที่แขวนอยู่บนเสาสูง คำสำคัญบนนั้นคือ SPQR ซึ่งมาจาก Senatus Populusque Romanus เมื่อใดที่ประชาชนถูกทำให้เชื่อว่าจักรพรรดิน่าเบื่อเกินไปแล้ว ความชอบธรรมย่อมหมดลง และเมื่อนั้นอำนาจใหม่จะขยับเข้ามา ขุนพลที่ประชาชนชื่นชอบ มักจะเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

มาร์คัส อาจบางที่...อาจบางที่ซีซาร์คนใหม่จะยืนอยู่ตรงหน้าแล้ว

เสียงดนตรีและลีลาของเหล่านางรำ เริ่มเร่งเร้าร้อนแรงเร็วขึ้น การร้ายรำกำลังถึงจุดหมายแห่งพลีกรรม อารมณ์บนร่างผิวดำเหลือเพียงแสบางเบาผืนกว้าง ท่ามกลางสายตานุรุษหลายหลาก ทั้งนายทหารและนักการเมือง ทั้งหนุ่มฉกรรจ์และชราภาพ แต่ทั้งหมดล้วนหยาบคายและกระหายยิ่ง เมื่อเสียงเพลงขาดหายลงทันทีทันใด พวกนางก็ถูกขูดกระซากลากตัวอย่างบ้าคลั่งกัลดัมัน

งานเลี้ยงดำเนินไปทั้งคืนโดยมีสนใจพยายามที่เคลื่อนคล้อย และใน

ท่ามกลางเสียงอึกทึก ยังมีหูที่คอยสดับเสียงของความลับ และในท่ามกลาง สะโพกและเนินอกสั้นไหวของนางทาส ยังมีตาที่คอยจับจ้องสัญญาณสำคัญอื่น

หมู่ดาวน้อยใหญ่เริ่มเคลื่อนย้ายตกจมลงไปทะเล ขณะอาหารค้ำกำลังจะจบลง และก่อนที่เวทีไดอาน่าจะลาลับจากขอบฟ้า เจ้าภาพพลันลุกขึ้นชูอกเมรัย ส่งให้โถงทั้งโถงเงียบลงทันที

“สหายแห่งข้า เนินอาเวนต์นี้รู้สึกตื่นเต้นที่ได้รับรองพวกท่าน จงภูมิใจเถิดว่าพวกเราคือบุคคลที่มีความสำคัญยิ่งต่อจักรวรรดิ และนั่นส่งผลให้พวกท่านมาชุมนุมกัน ณ ที่นี้” มีเสียงพึมพำกระหึ่มขึ้นเบาๆ หลายคนใจคอไม่ดี อีกหลายคนเตรียมพร้อมสำหรับเหตุไม่คาดฝัน และอีกหลายคนตัวสั่นเสียงกังวานทรงอำนาจกล่าวต่อว่า “สหาย!! พวกท่านคงได้ยินเรื่องสนุกในบาชาร์มามากแล้ว ชาวลือทั้งดีและร้าย แน่นนอน ข้าก็ได้ยินเช่นนั้น น่าขันที่พวกเราไม่ชอบถาม แต่ชอบฟัง วันนี้ข้าจึงเปิดปากพูดกับพวกท่านตรงๆ” ความเงียบที่เงียบอยู่แล้วยิ่งสั่นไหวลงไปอีก “จักรวรรดิกำลังมีปัญหาเพราะชาวลือ ไฟร้ายกำลังรุกไล่บัลลังก์ซีซาร์ ในนามของสภาและประชาชน ข้าขอให้พวกเราช่วยกันกำจัดคนที่คิดร้ายต่อจักรพรรดิด้วย”

ถึงคราวที่ความเงียบอันน่าสยดสยองคืบเข้าครอบงำระเบียบกว้าง ข้าทาสและนักแสดงหลบลิ้ไปจากลานนาฏกรรมทันที เหล่านักการเมืองและนายทหารกำลังเร่งประเมินสถานการณ์ และหาคำตอบให้ตัวเอง คำถามเดียวที่สำคัญที่สุดของพวกเขาคือ... จะเลือกข้างไหน

การเลือกข้างทางการเมืองคือการพนันในระดับที่มีชีวิตเป็นเดิมพัน และถึงจะไม่ชอบการพนัน แต่นายทหารและนักการเมือง ย่อมถูกชะตาชีวิต ผลักไสให้เลือกข้างตลอดเวลา อาจบางทีวันนี้นายพลมาร์คัสจะขอให้ทุกคนร่วมขับไล่ชายโง่หน้าขบขันบนบัลลังก์ แน่นนอน ผลตอบแทนคือตำแหน่งอำนาจและความมั่งคั่ง นั่นคือรางวัลที่พวกเขาจะได้รับในฐานะที่ร่วมจับมีดเปื้อนโลหิต

ใบหน้ากร้าวดูของนายพลมาร์คัสถมึงทึง บ่งบอกว่าไม่มีการไม่ประนี-

ประνομ เขาซุกอกเมรียกล่าวเสียงกร้าวอีกครั้ง

“ข้าขอตีมิให้แก่โรมและจักรพรรดิ”

อา...ทุกคนได้ยินชัดว่ามาร์คัสเลือกข้างไหน

นำแปลกที่เขาเลือกข้างปกป้องจักรพรรดิ ขณะข่าวลือกระฉ่อนว่าเขา กำลังคิดปฏิวัติต่างหาก แน่แน่นอน ไม่มีใครหยั่งรู้ใจจริงของเขา แต่ไม่มีใครกล้าท้าทายสงสัยมาร์คัส ขุนนางและนายทหารทุกคนยรีบลุกขึ้นยืนและตีม เป็นสัญญาณว่าจะไม่ทรยศต่อซีซาร์ เสียงตะโกนดังๆ ว่า

“เพื่อโรม!!”

ทุกคนตีมเมรียจนหมดด้วย ก่อนจะโยนออกทิ้งเสียงเปรี๊ยะปร่าัง มาร์คัสสบตาแขกทุกคนด้วยความพึงพอใจแล้วนั่งลง คืบหน้าเขารู้แล้วว่าไม่มีใครกล้าท้าทายอำนาจของเขา และเขายังรู้ดีกว่า มันคือการยอมสยบก่อนจะมองหาโอกาสขั้ดขึ้น ไซ้!! ไม่มีความจงรักภักดีในหมู่คนที่มองหาอำนาจอย่างแน่นอน มันคือสัจธรรม

มาร์คัสซ่อนยิ้มปรบมือขึ้นสามที ทันใด ดนตรีและนางรำชุดใหม่พลัน ถลันเข้ามาอีกครั้ง พวกนางมีดวงตาริคมมาดร้ายราวเสือในป่า ผิวของนาง มันปลาบราวอสรพิษ และกล้ำเนื้อทั้งตัวกำลังสั่นไหวตามเสียงดนตรี ราว ปลากระตุกติดดินไถ่ลตาย แต่บุรุษเจ้าของบ้านทำเหมือนไม่มีเรื่องอะไรเกิดขึ้น เขาสนทนาและชมการแสดงอย่างไรอารมณ์

* * *

ในความเงียบของมูมสลัว คลอดิอุสเห็นชัดว่ามาร์คัสกำลังถูกห้อมล้อม ด้วยนางรำ เพียงแต่เขาไม่ได้ปล่อยตัวร่าร้อนไปกับพวกนางเช่นคนอื่นๆ อาจ เพราะเขาถือตัวเกินไป หรืออาจเพราะ...อาจเพราะ...ความคิดนั้นส่งผลให้เกิด กังขาขึ้นมาอย่างน่าพิศวงว่า ‘เขาคอนั้น’ ชอบเรื่อนร่างโค้งเว้า หน่นเนื้อยั่วยวน และริมฝีปากกราวกลีบดอกไม้ หรือพึงพอใจความกำยำและกล้ำเนื้อของบุรุษ กั้นแน่

มาร์คัสเป็นบุรุษ แต่สายตาของเขาบอกเรื่อเรื่องราวอีกเรื่องหนึ่งที่มีแต่ คลอดิอุสจึงเข้าใจ เพียงแค่คิด เจ้าชายหนุ่มให้ใบหน้าร่าร้อนผ่าวและปวดร่าว